

NAPSUGÁR 4

2006. ÁPRILIS

GYERMEKIRODALMI LAP • L. ÉVFOLYAM 570. SZÁM

Harangoznak Húsvétra, leszakadt a tyúklétra.

Így indulnak locsolni az orosz-hegyi másodikos legények:

Fakadó rügy, szellő hozta,
Madar szállt az ablakomba.
Nagy vidáman azt dalolta,
Itt nyílik a legszebb rózsa.
Locsolásért tojás jár,
Minden gyermek arra vár.

Bálint Imre Attila

Lepedus Janka,
Szatmárnémeti

Ósi szokás Húsvét napján
Öntözgetni jární,
S minden háznál az Istennek
Áldását kívánni.
Azt kívánom szívemből,
Hogy e kis ház népe
Sok esztendőt, Húsvét napját
Egészségben érje.

Szász Ákos

Kivirult a tavasz,
Mosolyog az élet,
Áldásokkal biztat
A rózsás kikelet.
Én is ide jöttem ifjú létemre,
Hogy harmatot öntsek
E szép növedékre.
Mert ha meg nem öntjük
E szép növedéket,
Nem virágzik nekünk
Jövendőre szépet.

Bálint Hunor

Udvarhelyi Eliza,
Harasztos

Kinyílt egy szép rózsafácská,
Lankadozik már az ága.
Rózsafácská, ne hervadj el,
Megöntözlek esővízzel.
Sose verjen könny esője,
Piros tojás lesz-e érte?

Szász Árpád

Erdélyország, édes hazám,
Ott nevelt fel édesapám.
Mikor aztán felcseperedtem,
A Firtos lovából kis vizet merítettem,
S avval indultam el öntözni minden virágot.
Mindenkinek békét, egészséget,
És kellemes ünnepeket kívánok.

Szász Alpár

Boldog ünnepeket kívánok e háznak,
Itt e csendes hajlék minden lakójának,
Akik együtt élnek csendben, békességben,
Köszöntünk titeket a Jézus nevében.

Legelőször is bocsánatot kérek,
Mint hívatlan vendég hozzátok betérek.
De hallottátok-e, nagy öröm szállt át,
Hogy a Jézus sírját üresen találták.
Elfordult a nagy kő, nincs ott a nagy halott,
Az Isten fia volt, mert ő feltámadott.

Azért jövök el én is tihozzátok,
Hogy ezt az örömhírt ti is megtudjátok.
Örvendezzettek ti is mind, Istenfélő lelkek,
Meglássátok majd tőle jutalmat nyertek.

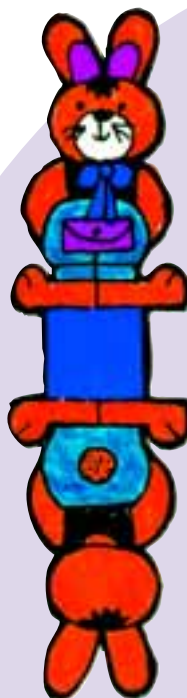
E tövises úton úgy félre eveztem,
Hogy a legfőbb dolgot szinte elfeledtem.
Úgy hallottam, van itt egy szép kislányka,
Hogyha megengedik, vizet öntök rája.
Társaságom díja piros tojás lészen,
Hogyha egyet adnak, megköszönöm szépen.

Hunyadi Róbert Tihamér, Magyarkirályfalva

Habi Márk István, Nagyvárad

**Boldog Húsvétot
kívánunk!**

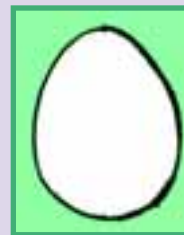
Jó reggelt, jó reggelt,
Felvirradt a Húsvét,
Békét a Báránynak,
Békét a Húsvétnak.

Eljöttem, itt vagyok,
Eluntam locsogni,
Megkérdelem tőletek,
Szabad-e locsolni?

**Mihály Botond,
Szentegyháza**

**Jakab Erika,
Kézdivásárhely**

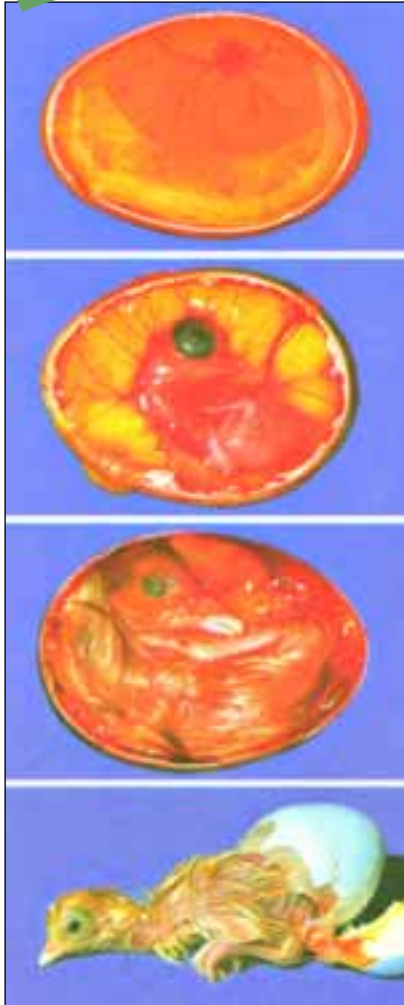
Márciusnak a haván
Sikuljál el, rossz sátán!
Várom a föltámadást,
Lelkem adom Istenemnek,
Testemet a fekete földnek,
Krisztus föltámadott,
Ennek emlékére
Locsolni jöttem,
Üres tarisznyámba
Piros tojást kérek!

Mircse Attila, Hilib

Revnice Laura, Torda

MI VAN A TOJÁSBAN?

Talán kitaláltátok már, hogy a tyúkudivar zajos népe csipog, kukorékol, kárál, hápog és gágog áprilisi Napsugarunk lapjain.

Velük köszöntjük a kivirító tavaszt, a szeretet megváltó erejével biztató Húsvétot. A feltámadt Jézus életet ígér, a tojás életet rejt. Ezért lett a termékenység, az újjászületés jelképe.

Miközben fested a piros tojást, gondolkozz el azon, milyen csoda történik benne – ha meg nem főzzük. A **tojás** egyetlen megtermékenyített sejt, amelyből a kotló szárnya alatt vagy a keltetőgépben 21 nap múlva pihés csibe, 28 nap múlva kiskacsa, kispulyka, pipe kel ki.

Csőrikél a
kiscsibe,
most kelt ki még
frissibe!

Kotló néne nézi,
majdhogy megigézi.

Páskándi Géza

Nem kell mérleg hozzá, hogy megfigyeld: minél nagyobb a szárnyas, annál nagyobb és vastagabb héjú a tojása. A kolibri tojása borsónyi, a fűré diónyi, a struccé akkora, mint 24 tyúktójas, héja rücskös és kéregvastagságú, az emu tojása koromfekete.

Végül egy kérdés, amire még senki sem találta meg a választ! Mi volt előbb: tyúk vagy tojás?

Ettél-e már
tikmonyt?
Mi az?

- Csibe, pipe, fióka.
- Hát belőle mi lesz?
- Tyúk, pulyka, kacsa, liba. Vagyis: **háziszárnyas, baromfi, majorság.**

A csíkmenasági negyedikesek tojásmintái

Mivel tovább nem leli örömét a tojásházban, kopogva kérdi:
“Milyen lehet a kinti világban?”
És már hallatszik is bentől a kipp-kopp, s a hasadó tojáshéjból titty-totty, kilép a fénybe igyekvő, titty-totyogó, kis pelyhes tipegő, s megszólal, mintha csak érdeklődnék:
“Ugye én is a világra jövök?”

*Rudolfine Fellingner
Mészely József fordítása*

AZ ARANYTOJÁS

NÉPMESE

Élt egyszer egy faluban egy nagyon szegény ember, úgy hívták, hogy Tyúkos Miska. Nem volt egyebe egy vén kendermagos tyúknál. Nem szeretett dolgozni, csak üldögélt, s arra várt, hogy a tyúk megtojja a mindennapos tojást ebédnek.

Hát amint egy nap a vén tyúk nagy kotkodácsolással leszállt a fészkeről, mit lát Miska a szalmán? Egy csudálatosan ragyogó, színarany tojást!

Nosza, el is szaladt tüstént a boltba, kért lisztet, cukrot, zsírt, kolbászt, és amikor a boltos gyanakodva nézett rá, előszedte a zsebéből az aranytojást, és az orra alá dugta. A boltosnak kidüledt a szeme a mohóságtól, adott min-

- Kot-kot-kot, nagy titkot mondhatok!
- Csip-csip-csip, ugyan mit?
- Háp-háp-háp, monddad hát!
- Gá-gá-gá, esküdj rá!
- Kár-kár-kár, halljuk már!
- Mek-mek-mek, ne ijessz meg!
- Be-be-be, ki vele!
- Vak-vak-vak, nekem csak!
- Mú-mú-mú, szomorú!
- Kot-kot-kot, leltem egy kukacot!

Szilágyi Domokos

dent, bővebben, mint máskor. Hanem amikor Miska fizetségül odaadta a tojást, és kilépett a boltból, az aranytojás utánagurult.

A csizmadiától is megkapta a legszebb pár csizmát, a csizmadiát is otthagyta a tojás. De otthagyta még aznap a szabót, a takácsot, az asztalost, a bognárt, a tímárt; Miska kétlovas szekéren vitte haza a sok holmit, s este a kocsmában már tíz hold földre s házra alkudott, mert mindenki megkívánta az aranytojást, aki meg becsapódott vele, nem merte a másiknak bevallani.

Így lett Tyúkos Miskából a falu leggazdagabb embere, s így lett belőle a leggőgösebb is.

Egy nap aztán betért az új portára egy szegény vándor, illendően köszönt, és szállást kért éjszakára. Hanem Miska ráordított:

– Pusztulj innen! Az én házam nem koldusok tanyája!

A vándor nem szólt semmit, lehajtotta a fejét, és kifordult a kapun. Hanem abban a pillanatban a fősvény Miska zsebében mocrogni kezdett az aranytojás, kiugrott a földre, és gurult, gurult egyenest a vándor után.

Kitudódott Tyúkos Miska minden hamissága, hiszen mindenét az aranytojásért vette, és semmiért sem fizetett meg. Dobra is ütötték a házat, s mehetett vissza abba a düledező kunyhóba, ahonnan elindult. Csak a vén kendermagos tyúkját vihette magával, hanem az nem tojt több aranytojást: alkalmasint rájöhetett, hogy Miska nem érdemelte meg.

Ilyen zománcos,
gyöngyös,
gyémántos arany-
tojást hozott a
nyuszi az orosz cár
gyermekeinek.
A híres francia
ékszerész,
Fabergé aranytojá-
sai pici hintót,
koronát,
órát vagy
éppen vonatot
rejtnek.

Kukurikú...
Megszólint a kis kakas,
tarkatollú, tarajas:
kukurikú...
a diófa de magas!
Az én hangom magasabb...
oda száll föl,
kukurikú...
ahol jár a piros nap!

Tamkó Sirató Károly

„Bú, rőf, háp,
sípok, trombiták”...
Ki írt verset a tyúkudvar
díszes társaságáról?

A tyúk őse a Dél-Ázsiában élő bankivatyúk. 6000 éve háziasították. A Római Birodalomban még a kakasviadalok miatt tartották. Mára 500 fajtát tenyésztettek ki belőle. A világ 7 milliárdos tyúkállománya fedezi az emberiség húsfogyasztásának egyharmadát.

Lelketlen körülmények között, lámpák alatt, szűk élettérben, túladaolt tápláléktól a tojók évente 300 tojást tojnak, a csibék 8 hét alatt vágásra készre, két kilósra híznak.

A természetes környezetben élő tyúk **húsa**, **tojása** finomabb és egészségesebb, de sajnos jóval drágább.

Őt szegényt senki sem kérdezi meg, hogy rövid élete hol lenne boldogabb: egy napsütötte, füves udvaron vagy az összkomfortos tömegszálláson.

Volt egy kicsi kakasom,
elvitte a róka.

Jércém is a tavaszon,
elvitte a róka.

Volt egy ludam, jó tojó,
elvitte a róka.

Récém, tóban tocsogó,
elvitte a róka.

Gácsérom és gúnárom,
elvitte a róka.

Semmim sincsen, tirárom,
vigye el a róka!

Kányádi Sándor

Ejnye, koszos kakócája!
Maszatos lesz tollruhája? Épp
ellenkezőleg: most **fürdik** – a
porban. Belehempereg, majd
felborzolt tollait jól kirázza. A
porszemekkel együtt kirepül-
nek az élősködők, bolhák, tet-
vek is.

Kicsi, de hm!
Nemcsak dí-
szes, hanem
igen harcias is
az angliai **tör-
pekakas**. Nem
jókedvében
borzolja nyak-
tollait!

Hogyha egyszer nékem –
gondolta a réce –
kisudvarom volna,
kistavat rendelnék
nádassal körítve
a legközepébe.

Hogyha egyszer nékem –
gondolta a pulyka –
kisudvarom volna,
emelvényt rendelnék
bíborral bevonva,
körülnéznék róla.

Hogyha egyszer nékem –
gondolta a jérce –
kisudvarom volna,
nem rendelnék semmit,
továbbra is szépen
kapirgálni kéne.

László Noémi

**Veress Zoltán kakasai
50 éve, a legelső
Napsugárban kezdték
a veszekedést.
Mi a nevük?**

A **pulykakakas** a baromfi-
udvar legpompásabb lakója, a
gyerekek mégis mindig azzal
bosszantják: *Szebb a páva,
mint a pulyka, mérges pulyka,
föl vagy fújva, glu-glu-glu...* Ő
pedig széttárt szárnyal és fa-
roklegyezővel, felborzolt tol-
lakkal, vörösödő bibircsekkel,
peckes sarkantyúval jár körbe,
de nem a méregtől pukkado-
zik, inkább a tojónak teszi a
szépet.

Óshazája Mexikó, innen hoz-
ták át 1500 körül a hódító spa-
nyolok Európába.

A pulyka tojása pettyes, ezért mondják a szeplős gyerekre, hogy
pulykatojás. A kikelő pulykacsibék azonnal futkározni kezdenek, és
egyéves korukra elérhetik a 22 kilót.

A népes pulykacsaládból a legel-
terjedtebb a fehér tollú, fehér és pu-
ha húsú hollandi fajta. A hálaadás
ünnepe, november 30-án minden
amerikai családban pulykát sütnek,
de a gesztenyes vagy diós pulyka-
sült a franciáknak, az angoloknak is
kedvenc **karácsonyi pecsenyéje**.

**Melyik népmesét rajzol-
ta meg Bak Sári néni, a
végét megszépítve?**

A kakas elsőként
köszönti a napot, éb-
reszti az alvókat. Há-
zak tetején, templo-
mok tornyán a **szélka-
kas** nemcsak a szél
irányát jelzi, hanem
Krisztus eljövetelét is
várja, és jelezni fogja.

Csöszöge gácsér
– háp-háp-háp! –
egyre mondja:
– Vágjál fát!

Szalad a kiskacsa
utána,
biceg-bócog
a lába

Buda Ferenc

**Hogy hívják a kacska,
hát a libacsalád tagjait?**

A kacska jól bírja a nedves, meleg éghajlatot. A **pekingi kacska** a legfinomabb kínai pecsénye. Az **indiai futókacsa** falkát a Bali-szigeteken a rizsföldek gyomtalanítására használják.

A kacsatojást nem fogyasztjuk, a libáét igen. Mindkettőjük **pihetolla** puha, jó hőszigetelő. Ősidők óta párnát, paplant, kabátot bélelnek vele.

Néhol az élő állatról évente 2-3 alkalommal is lefosztják a pehelytollat.

Az állatvédők persze tiltakoznak ez ellen, akár csak a **libatömés** szokása ellen. A kukoricát erővel tömik a liba begyébe, ettől elhízik, mája zsíros és hatalmas lesz. Ebből készül a méregdrága **libamájpástétom**.

**Nem volt könnyű
gyerekkora.
Mi a címe
Andersen tanulsá-
gos meséjének?**

Egyszer a liba elpanaszolta a számárnak, hogy az emberek butának tartják őt:

– Pedig hát tudhatnák, hogy a régmúlt valamennyi nagy poétája... na, mivel írta a remekműveit?

– Na, mivel? – ismételte gépiesen a szamár.
– Hát lúdtollal!

A csacsit ez gondolkodóba ejtette; aztán megkérdezte:

– Adnál nekem egyet?

Amikor megkapta a lúdtollat, nekiült, hogy mesét írjon. Majd elmondom, mikor sikerült befejeznie.

A **házikacsát** 5000 éve kezdte tenyészteni az ember. Őse, a tőkés réce **vízi madár**, az maradt a házikacsa is. Teste csónak alakú, ujjai között úszóhártya feszül, tömött, könnyű tollazatát faggyúval keni be, hogy lepereregjen róla a víz. Szeret a víz alá bukva kanalizni: csőrének recés peremén a víz kifolyik, az élelem bent marad.

Csak félig bukkik a víz alá, s míg csőrével lent keresgél, kunkori farka vitorlaként integet. Járás közben popsiját murisan billegeti, lapát lábán nehézkesen tottyan jobbra-balra: **kacsázik**.

BOGDÁN JÓZSEF

RÉCEPERPATVAR

– Nászruhádra sem vigyázol!
– Neked meg a körmöd gyászol!
– Kosz borítja a farktollad!
– Terajta meg burján, bog-had!

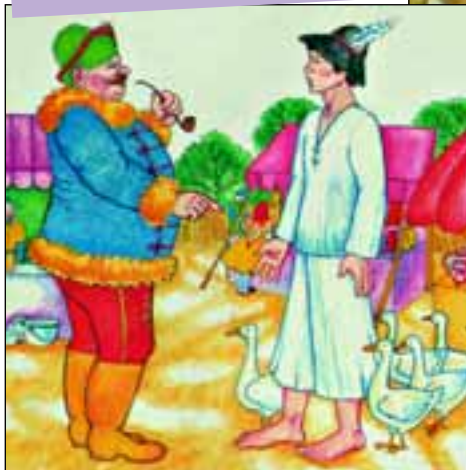
– Fejeden a fekete csík,
ha nem őrzöd, még leesik!
– Attól ne tarts, acsarkodó,
cifra szűröd foltos, fakó!

– Csőröd tövén egy nagy bütyök,
ha rád nézek, megrémülök!
– Pillantsál csak a tükörbe,
meglátod, a nyakad görbe!

– Nem veszekszem, ennek vége,
béküljünk ki, ruca-réce!
– Jó, csókolj meg vagy legalább
itt a szárnyam, nem disznóláb!

A liba is vízimadár. Ő még nem felejtett el repülni. Különösen ősszel hívja a messzeség, amikor őse, a nyári lúd útra kel.

Melyik mesehősünk kapott ki egyszer, és melyik háromszor a ludak miatt?

Melyik őszi ünnepen sütöttek ludat a magyarok?

A RÓKA ÉS A LUDAK

Német népmese, fordította Mészely Réka

Egyszer a ravaszdi róka eljutott egy olyan mezőre, ahol egy sereg szép, kövér lúd tanyázott, és nagy nyájasan így szólt hozzájuk:

- Olyan szépen egy seregbe gyűtetek, hogy egyiket a másik után rendre fel tudom falni. Az ijedtségből felocsúdva egyik bátrabb lúd megszólalt:
- Mivel búcsút kell intenünk szép, fiatal életünknek, engedd meg nekünk, hogy elmondhassunk még egy utolsó imát, hiszen nem akarunk bűnös lélekkel a túlvilágra távozni, s utána ígérjük, majd sorba állunk, hogy a legkövérebbet válaszd ki közülünk.
- Hát jó, úgy legyen, ahogy óhajtjátok, hisz nem kértek nagy dolgot, imádkozzatok csak, s én addig várokozom – állott rá a róka.

Az első rágágintott egy jó hosszú imára, így könyörögve, hogy gá, gá, gá... s mivel nem szándékozott elhallgatni, s a második nem bírta kivárni, amíg a sor rákerül, ő is rágágintott: gá, gá, gá... majd a harmadik, a negyedik és a többi is követte őket a gágogásban, és talán még ma is gágogón imádkoznak, ha meghalni nem akarnak...

„Buta liba” – mondják a fiúk a lányokra. Persze igazságtalanul, hiszen sem a lányok, sem a libák nem ostobák.

Még a legelőre menetelést is megszervezik: az élen a tojó lépked, utána – persze „libasorban” – a pipék totyognak. A sort a nyakát nyújtogató, minden irányba éberen figyelő gúnár zárja be. Ő a hátvéd, ugyanakkor az esetleg elől-ről vagy oldalról támadót is szemmel tarthatja.

A libák ébersége még a kutyáén is túltesz. Az ókori Rómát a híres capitoliumi ludak gágogása figyelmeztette a barbár betörésre. Éberségüknek ma is hasznát veszi az ember: egy skót whiskygyáros libákkal őrizteti hordóit a tolvajok ellen.

Hófehér kéményseprő. Az írek kötélre kötött libát eresztettek le a kéményen. A szárnyával ijedten csapkodó liba leverte a kormot a kémény faláról.

Bitay Éva

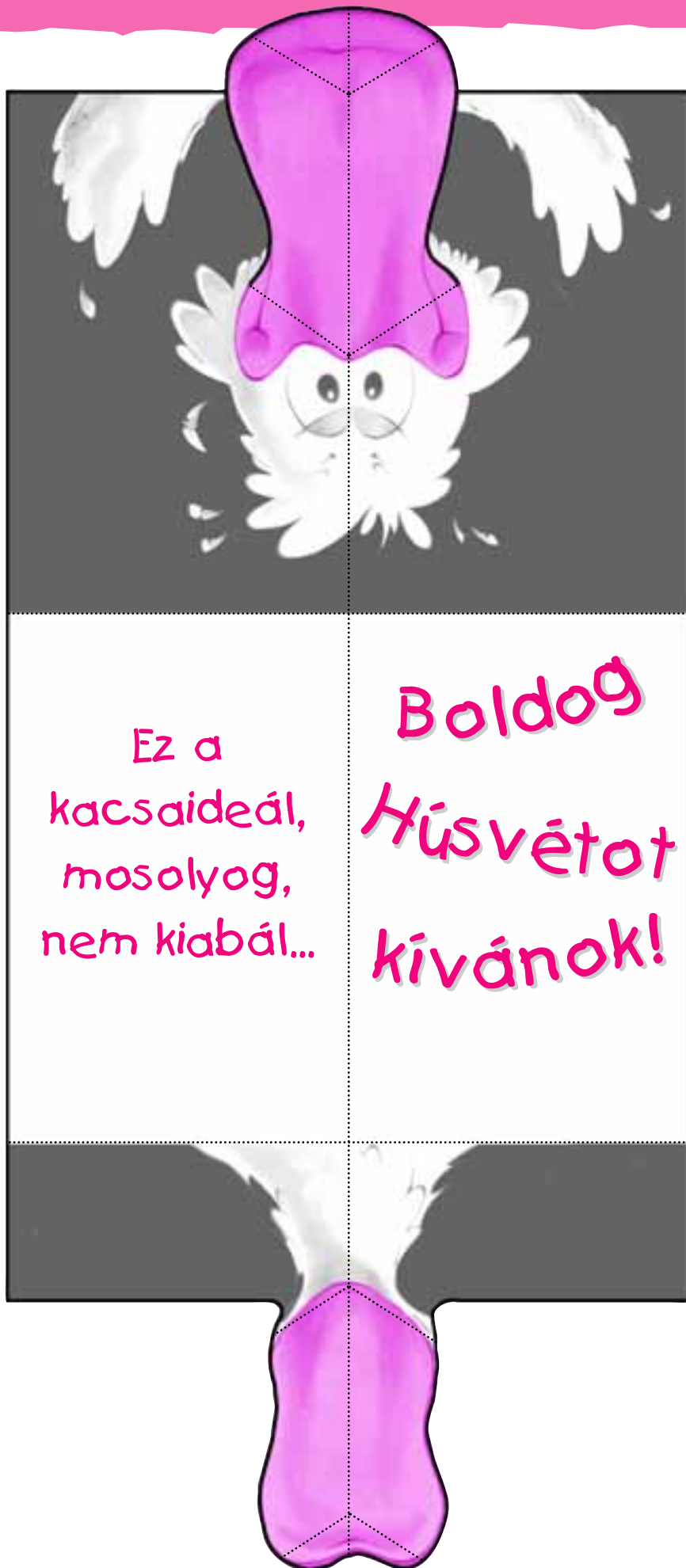
**Mondd gyorsan:
jobb egy lúdneyak két
tyúknyaknál!**

**Kinek a párnájából
hull a pihetoll
puha hóként a
világra?**

NARSUGAR

Ez a
kacsaideál,
mosolyog,
nem kiabál...

Boldog
Húsvétot
kívánok!

MI A CSODA EZ?

Vidám üdvözet vagy titkos üzenet a locsoló fiúknak.

Vágd körül a rajzot a vastag vonalak mentén, a csőr vonalát vágd be. Fordítsd a túlsó oldalát felülre. A szaggatott vonalaknál nagyon pontosan hajtogasd fel, le és kettőbe. Az alsó csőrét bújtasd ki, és a tövét

óvatosan tűrd meg lefele, a felsőét pedig felfele. A csőrök hegyét hajtsd befelé. Ha nyitogatod, vígan tátoog, csak épp, hogy nem hápog.

HURRÁ, ZÁPTOJÁS!

MARÉK VERONIKA
ötlete nyomán

A gazdasszony bosszankodik, ha záptojást talál, te örülni fogsz neki. Mindjárt meglátod, miért. Vágd ki a 2-3. oldalra rajzolt tojáskártyákat és a három nyuszt. Hajtogasd, és ragaszd meg a fülüket. Ezek lesznek a lépőkék. A hátsó borítón találd a játékmezőt. Rakd le a tojásokat a zöld foltokra. Keress egy dobókockát, hívj játszótársakat, s máris kezdődhet a tojásgyűjtögetés.

Aki a legnagyobbat dobja, az kezdi a játékot. Rendre dobtok, s léptek. Ha tojáson álltok meg, felveszitek. Aki a záptojásra lép, felveszi, és még egyet dob.

Amikor mindenki végigszaladt az ösvényen, számoljátok meg, ki-k hány tojást talált. A győztes kapjon egy igazi piros tojást vagy legalább egy pusztit.

TALÁLD KI!

– Kinek van a világon a legnagyobb zsebkendője?
– A tyúknak, mert a földhöz törli a csőrét.

**Tímár Rita,
Csíkszentdomokos**

Peti, amikor életében először látott pávát, örömmel futott a mamájához:

– Nézd, anyu, ez a tyúk kivi-rágzott!

**Deák László Csaba,
Gyimesbükk**

– Anyu, ez a tojás nem friss!
– Ne nyafogj, kisfiam, egyél szépen!

Kis idő múlva:

– Anyu, a csőrét is meg-egyem?

**Balogh András,
Sepsiszentgyörgy**

– Peti, mondj egy szót, ami-
ben r betű van.

– Tojás.

– Hol van a tojásban az r betű?

– Hát a fehérjében meg a sár-
gájában!

Müller Dalma, Kolozsvár

– Siess már,
mindjárt jönnek
a vendégek!

MÁRCIUSI MEGFEJTÉS

Add ide a répát,
vagy hozom a hősugárzót!

① Veres Rita Renáta, Málnásfűrdő:

1. Vízben élő állat 2. Víz-
ben haladó 3. Ragadozó
madár 4. Késsel aprít 5.
Ádám párja 6. ...-zúz

1			
2			
3			
4			
5			

1		
2	SZ	
3		
4		
5		
6		

② Kalapács Zsolt, Zetelaka:

1. Piszok 2. Bol-
dogság 3. Becézett
László 4. Nem kicsi
5. Nem hamis

④ Tíz név illetve becenév betűit megke-
vertük. Rakd helyes sorrendbe őket, és írd
be az üres hálóba. Az első betűk már a he-
lyükre kerültek. A színes oszlopban egy
húsvéti jelkép neve alakul ki.

L				
E				
T				
E				
P				
A				
I				
L				
K				
GY				

EEHLL

AEIKR

AÁMST

EEEMS

AIPST

AALNT

AILNO

AJLOS

AÁKLR

GYISUZ

⑥ Rétyi Réka, Sepsiszentgyörgy: 1. Csen 2. Tüzet szüntet 3. Bál-
nafajta 4. Téli nyakravaló 5. Kibogoz 6. Alsó végtag 7. Időmérő 8.
Csapból folyik 9. Szántóeszköz 10. Mező 11. Ragadozó madár

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

**Kántor Gyopár Terézia,
Görgényüvegcsűr**

③ Szász Artúr, Szászrégen:

1. Bácsi párja 2. Vé-
gül gyors! 3. „Beszél” a
kutya 4. Zokogó 5. Ta-
vaszi szín 6. Becézett
Ildikó

1			
2			
3			
4			
5			
6			

⑤ Vajai Noémi Me- linda, Szászrégen:

Egészítsd nevékké
a betűsorokat, és ol-
vasd össze, amit beír-
tál.

_DÖN
_OÉMI
_ERÉZ
_RS
_ITA
GY_ZÓ

REJTVÉNY-PÁLYÁZAT

Tündérország rózsái közt
Gyöngyharmatot szedtem...
Locsolóversem következő két
sorát a rejtvény megfejtése után
olvashatod.
Nekem is postázd, öt beküldőre
szép könyvjutalom vár.
a Rejtvénykirály

VÍZSZINTES

1. A megfejtés első sora

8. Abroszt morzsátlanít
9. Középen nyom!
11. Adnak neki
12. Az elején rücskös!
13. Kicsi mókusfajta
15. Így ered a Marosl!
16. Gergely Ede névjege
17. Esőben álló
18. Széken pihen
19. Eladó

21. Súlyban egyre gyorsuló
23. Kacat
24. Ilyen hamar
25. Dino

26. Nevet
27. Gát

28. Puma belseje!
29. Papírra vett
30. Egészen friss
31. Kézszelek!
32. Gáti Edit névjege

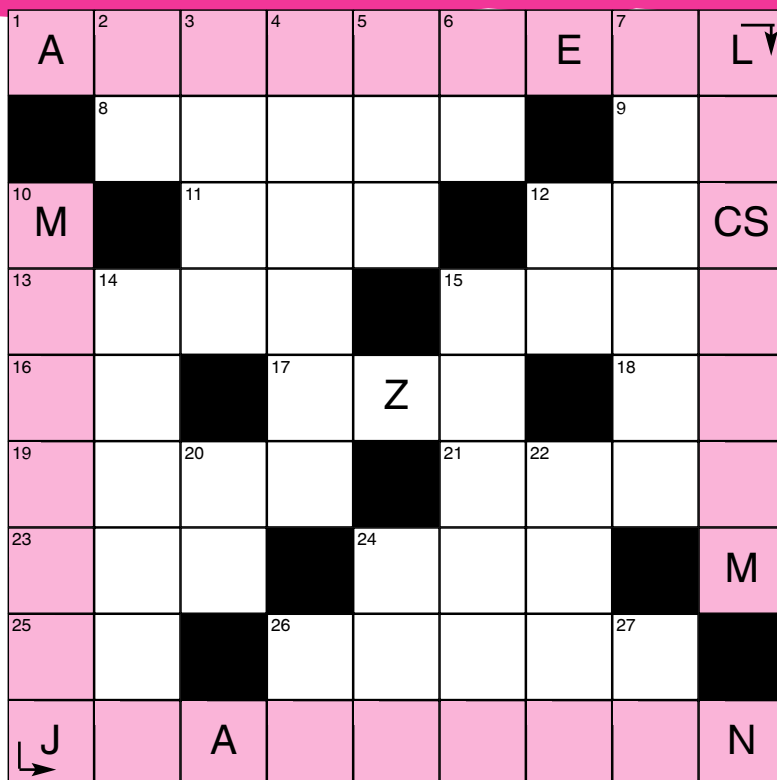
FÜGGŐLEGES

2. Zulu mássalhangzói
3. Posztókabát (ZEKE)
4. Gabonabetakarítás
5. Mocsár

6. Emzé!
7. GYÜRÜZ

10. A megfejtés második sora

12. Rajzolni kezd!
14. Olasz város (VERONA)
15. Több is veszett ...-nál

VAJNÁR ILONA rejtvénye

A FEBRUÁRI REJTVÉNY-PÁLYÁZAT megfejtése: *Háromkirályok napja*. Nyertesek: Lukács Bence, Székelylengyelfalva; Debreczeni Tamás, Kolozs; Elekes Szidónia, Medgyes; Balázs Orsolya, Lupény; a szatmárnémeti 5-ös Iskola III. B osztálya és a hídvégi III. B osztály.

NYERTÉSEK

KEDVES SZÜLŐK, PEDAGÓGUSOK!

Köszönjük, hogy személyi jövedelemadójuk 1%-ával támogatták a
NAPSUGÁR ALAPÍTVÁNYT.

Az idéntől már 2 %-ot ajánlhatnak fel gyermekeik, tanítványaik kedvenc folyóiratának.

Az Önök pénzével a gyermekeknek szerzünk örömet:

„Nekem a Napsugárnak még a neve is tetszik.” „Az illyefalvi volt életem legszebb tábora.”
„Köszönöm az ajándék könyvet, még apukámék is elolvasták.”

- Aki adóbevallásra nem köteles, a munkahelyéről kapott Adózási Igazolványhoz (Fișă Fiscală) csatolja a mi adatainkkal kitöltött **230. számú űrlapot**, és küldje el a helyi Pénzügyi Hivatalhoz .
- Aki adóbevallásra köteles, a **200. számú űrlap III/2-es pontjához** írja a mi adatainkat:
Fundația Culturală Napsugár; Cod de identificare fiscală: 7714627
Cont IBAN: RO49RNCB22000000037970001
Leadási határidő 2006. május 15.

Köszönettel
a **NAPSUGÁR** és a **SZIVÁRVÁNY**

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS NEVELÉSI-OKTATÁSI, VALAMINT TANKÖNYV- ÉS TANESZKÖZ- TÁMOGATÁS IGÉNYLÉSÉRE

A pályázat célja: a romániai magyar nyelvű oktatás és nevelés anyagi támogatása.

A pályázók köre:

Nevelési-oktatási, valamint Tankönyv- és taneszköz-támogatásban részesülhet az a pályázat benyújtásáig 18. életévét be nem töltött kiskorú, aki Romániában működő oktatási intézményben alap- vagy középfokú tanulmányait magyar nyelven folytatja; valamint az, aki fakultatív magyar nyelvű oktatásban részesül, és lakóhelyén nincs megfelelő szintű magyar nyelvű oktatás;

A támogatás összege és jogcíme:

A. NEVELÉSI-OKTATÁSI TÁMOGATÁS

– Gyermekenként 20.000 Ft-nak megfelelő lej összegű Nevelési-oktatási támogatásban részesülhet a saját háztartásában kiskorú gyermeke(ke)t nevelő szülő/nevelőszülő minden olyan kiskorú gyermeke után, aki:

1. romániai alap- vagy középfokú oktatási intézményben magyar nyelven tanul (a fakultatív oktatásban résztvevők pályázatait iskolánkénti egyéni elbírálásban részesülnek);
2. moldvai magyarok esetében nem intézményesített magyar nyelvű oktatásban részesül.

B. TANKÖNYV- ÉS TANESZKÖZ TÁMOGATÁS

– Gyermekenként 2.400 Ft-nak megfelelő lej összegű Tankönyv- és taneszköz támogatásban részesülhet a saját háztartásában kiskorú gyermek(ek)et nevelő szülő, amennyiben a kiskorú gyermek(ek):

1. romániai alap- vagy középfokú oktatási intézményben magyar nyelven tanul (a fakultatív oktatásban résztvevők pályázatait iskolánkénti egyéni elbírálásban részesülnek);

2. moldvai magyarok esetében nem intézményesített magyar nyelvű oktatásban részesül.

Az A. és B. pontok alatt megjelölt támogatás együtt pályázható (egy pályázati csomagban).

Mindkét (A. és B.) támogatás 2005-2006. tanévben egy alkalommal igényelhető.

Pályázati határidő:

Jelen pályázati felhívás alapján a 2005-2006. tanévben igényelhető támogatásokra **2006. február 15-től, április 30-ig terjedő időszakban folyamatosan** lehet pályázni.

A 2006. április 30-a utáni postai bélyegzővel beérkező pályázatok érvénytelenek.

Pályázati feltételek:

- megfelelően kitöltött pályázati adatlap
- kötelezően csatolandó mellékletek:

a.) a pályázó szülő vagy nevelőszülő személyazonossági igazolványának fénymásolata;

b.) a kiskorú gyermek(ek) születési anyakönyvi kivonatának vagy 14 év feletti kiskorú személyazonossági igazolványának fénymásolata;

Amennyiben a kiskorú családneve nem egyezik meg a pályázó szülő/nevelőszülő családnevével, mellékelni kell a következő dokumentumok valamelyikének fénymásolatát eset szerint:

- 1) válás esetén a válásról és a gyermek jogállásának megváltoztatásáról szóló bírósági végzés;
- 2) házasságon kívül született 14 év feletti kiskorú esetén a gyermek születési bizonyítványa;

3) gyámok és nevelőszülők esetében a nevelőszülő megbízásáról szóló hatósági döntés.

c.) a kiskorú gyermek iskolátogatási igazolásának eredeti példánya, amely tartalmazza az adott osztály/tagozat/csoport tannyelvének megjelölését (ezen igazolások kibocsátására vonatkozó típuskérvény a pályázati csomagban mellékelve);

d.) a moldvai magyarok magyar tannyelvű oktatásban való részvétele esetében, iskolátogatást igazoló irat, vagy ennek hiányában a Moldvai Csángómagyarok Szövetsége által kiállított magyar tannyelvű oktatást igazoló irat eredeti példánya. A „Szülőföldön Magyarul” támogatási program lebonyolításában az Iskola Alapítvány együttműködik a Romániai Magyar Demokrata Szövetséggel.

A pályázati csomag beszerezhető: az RMDSZ helyi szervezeteinél, a megyei Tájékoztató irodáknál.

A pályázatok leadása: ajánlott postai küldeményként az Iskola Alapítvány postafiókcméire kell küldeni. Ez a cím a pályázati borítékon található.

A pályázat elbírálása és a támogatás folyósítása:

A pályázatokat az Iskola Alapítvány kuratóriuma bírálja el 30 napon belül, amely határidő hiánypótlási felhívás esetén egy alkalommal további 15 nappal meghosszabbítható. A döntésről a pályázókat az Iskola Alapítvány levélben értesíti. A támogatás folyósítására – minden feltétel teljesítése esetén – az elbírálást követő 60 napon belül kerül sor, a pályázati adatlapon megjelölt módokat szerint.

További tájékoztatás munkanapokon 10⁰⁰–14⁰⁰ között a 0-800-800-137 ingyenes telefonszámon, az iskola@rmdsz.ro e-mail címen, valamint a megyei Tájékoztató irodákban igényelhető.

LEVELEZŐ

Kedves olvasóink!
Köszönünk minden küldeményt! Aki itt nem találja osztályát, nevét, keresse a májusi postarovatunkban: a **tordai** Ioan Opriș Isk. IV. D; a **csíkszeredai** Művészeti Líceum III. D; a **szentegyházai** Tamási Áron Iskola IV. A és B; a **zilahi** A. Iancu Líceum IV. B; a **kolozsvári** János Zsigmond Unitárius Kollégium II. A; a **nagybányai** N. Iorga Iskola III. C osztálya, a P. Dulfu Iskola III. C; a **brassói** 8-as Iskola III. F; a **gyergyószentmiklósi** Fogarassy Mihály Iskola III., IV. A, B és V. B, a Salamon Ernő Líceum IV. B osztálya; a **marosújházi** III. B; a **bácsfalui** II. B; a **tordaharaszti** III.; a **szilágyolompérti** III.; a **völcsöki** II.; a **zsibói** IV. B; a **zabolai** II. és IV. B; az **árpádi** II-IV.; a **dési** III. E; az **érkörtvélyesi** II. B, III. B és C; a **csíkmenasági** III. és IV.; a **magyarkirályfalvi** I-III. B; a **vargyasi** III.; a **gyimesbükki** IV.; a **kovásznai** III. B; az **oroszhegyi** II.; a **magyarfenesi** IV.; a **szamosardói** IV.; a **bánffyhungyadi** III. F; az **avasújházi** V. B és C; az **érmihályfalvi** III. B osztály.

A februári lapszám lila válasza: Veress Zoltán, Bodó Béla, Milne, Kipling; a ropogó, piri mogyoróról; medve; mert az Északi-sarkkör hó- és jégbirodalmában nemigen talál növényi táplálékot; óriás; abszurdum; malac, süldő, disznó, hízó, emse, koca, kan, ártány, röfi, cseka, cuga, coca. Sok lúd disznót győz. A disznó, ha szárnya volna, a legjobb madár volna. Minden disznó megtalálja a maga dörgölődőfáját. Utolsó este nem hízik meg a disznó. Itt a kezem, nem disznóláb. A disznóláb is görbe, mégis jó. Disznótor nem erőszak. **Nyertesek:** Nagy Hilda, Erdőszentgyörgy; Molnár Anita, Désháza; a **gyergyóalfalui** III. B; a **maroskeresztúri** III. B osztály.

Itt születtem

Az egrespataki gyerekek a virágcsokor mellé Napsugárt is ajándékozhatnak édesanyjuknak anyák napjára. Biztosan örömet szereznek vele, hiszen májusi **Itt születtem** rovatunkban Egrespatakról mesélnek a kis helytörténészek.

Szülővárosunk, Szászrégen (Reghin, Sächsisch Reen) a Görényi-havasok aljában, a Maros és a Görvény folyó összefolyásánál fekszik. Lakóinak száma 39240, melyből 12471 magyar, 346 szász, 24601 román.

A település első írásos említése – Regnum – 1228-ból származik. A XIII. század elején németek telepedtek itt le; 800 éves ittlétük rányomta bélyegét a város arculatára. Bár nem volt sok kiemelkedő történelmi esemény színhelye, annál több viszontagságban volt része. Többször végigdúlták a tatárok, érintette az 1569-es székely felkelés, tűzvészek pusztították, lakóit megtizedelte a pestis- és kolerajárvány, éhínség dühöngött falai között, az 1848-as események idején majdnem földig rombolták. Bár a két világháború nagyjából megkímélte, a második döntően befolyásolta lakosságának összetételét.

Legrégibb és legértékesebb templomunk, a szász evangélikus templom 1330-ban épült.

Egy monda szerint a város jámbor polgárai úgy akarták meglágyítani a mongolok szívét, hogy menetben indultak elébük. Szent András község határában találkoztak a templomi zászlók alatt haladó régeniek a mongolokkal, akik irgalmatlanul lemészárolták az egész tömeget. Ma is mutogatnak a Lucpatak mentén egy helyet, ahol a „régí Szászrégen el van temetve”.

1661-ben Szászrégenben választják meg Kemény Jánost Erdély fejedelemévé.

A törvényszék

A városháza

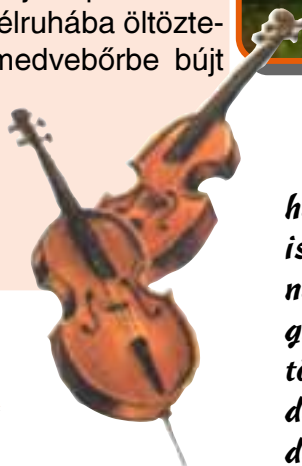

Vásár Régen főterén a két világháború között

Hajdan a céhmester beiktatása és a céhláda átadása ünnep volt. Felvonulást szerveztek, melynek élén virágokkal és szalagokkal díszített fehér ruhás inasok és segédek haladtak. A mészároslegények szép, kövér, aranyozott szarvú ökröt vezettek fel. A tímárok szimbóluma egy ló volt, melyet azonban imitáltak: pokróccal leterített céhbeliek játszották meg. A csizmadiák jelképe féllábú ember volt, a kovácsok élén páncélruhába öltöztetett vasember, a szűcsök élén medvebőrbe bújt férfi haladt. Azoknak a házaknak az ablakait, ahol este a táncot rendezték, kitömött rókákkal, nyulakkal, nyestekkel, mókusokkal díszítették fel.

Régent a hegedűk városának is nevezik.

Kedvező fekvése – a havasok és a Mezőség közelsége – lehetővé tette a két vidék termékeinek kicserélését, vásáros és ipari központtá fejlesztette Szászrégent.

A mai főter volt a hajdani nagy vásárok helyszíne. Régent szorgos iparosok, kereskedők, szász, magyar, román, zsidó, roma közösségek laktak. Az azonos mesterséget űző iparosok érdekvédelmi szervezetei, a céhek a XVI. századtól a XIX. század végéig szervezték, irányították Szászrégen lüktető gazdasági életét. Egy 1749-ben készített összeírás szerint a városban tizenhét céh létezett 202 mesterrel. Közülük a tímárok, a csizmadiák, a kádárok és a szűcsök céhe volt a legnagyobb.

A néprajzi múzeum

Messze földön híresek voltak bútór- és hangszerkészítőink. Ez a hagyomány ma is él, ezért Szászrégent a hegedűk városának is nevezik. De volt Régennek fűrészgánya, börgyára, szeszgyára, fémipara és több malma is. A gazdasági felemelkedéssel járó jólét kihatott a város művelődési életére. Olvasóköri, fűvös- és vonózenekarok, dalegyletek és sportversenyek tették színessé a békeidőket.

Iskolánk Augustin Maior nevét viseli.

Összeállították a III. B osztályosok Mátyás Erzsébet tanítónő segítségével

KÁRÁLÓ, HÁPOGÓ, GÁGOGÓ TÁRSASÁG

– A baromfiudvar lakói? Ugyan, mit lehetne róluk mondani? Unalmas egy társaság! Punktum, pássz – legyintett fölényesen Gazsi.

– Na, na, na! Lassabban az ítélettel – emelte fel figyelmeztetően az ujját Sokattud. – A csirkeolimpiáról biztosan nem hallottál még?

– Csirkeolimpia? Hát az meg micsoda? – táította el a száját Gazsi.

– Az úgy van, hogy amikor a csirkék tollasodni kezdenek, szabályos „csőrpárbajt” vívnak. Külön a kakaskák és külön a jércikék. A mérkőzés teljesen sportszerű: soha sem fordul elő, hogy egyre többen támadjanak. Az alulmaradt csibe azonnal egy másikkal mérheti össze az erejét, a győztes pedig arra törekszik, hogy mind magasabbra „vagdalkozzék” fel a tyúktársadalom ranglétráján. Így aztán kialakul a rend: mindenki pontosan tudja, kivel szemtelenkedhet, és ki elől kell alázatosan kitérnie. Ezek után az udvaron szent a béke.

– Na és a rucák? – érdeklődött Kati.

– Hát azokkal egy kis baj van – csóválta meg a fejét Sokattud. – Az ember „túltenyésztette” őket. A csámpásan totyogó, hájas rucaasszony-ság arra még csak kapható, hogy egy-egy tojást elpottyantson, de többet feléjük sem néz. Így aztán a gazdasszony kénytelen a rucatojásokat tyúkkotló alá tenni. A tyúk akkor néz nagyot, amikor megpattannak a tojáshéjak, és kibújnak a kistrucák. „Vajon kire hasonlítanak? Na, de azért mégiscsak az én gyermekeim!” A kis sárga pihegombócok engedelmesen követik nevelőanyjukat, de csak az első kacsászta-tóig. Ott aztán faképnél hagyják a kotlót, és vidáman belevetik magukat a vízbe.

– Gyertek ki! Gyertek ki! Belefulladtok! – kárál kétségbe esve a parton tyúkanyó, hisz

gyermekeinek nemcsak a külseje, de a viselkedése is teljesen „tyúkszerűtlen”.

– Na és a libák? – kacagott Kati.

– Libáéknál egészen más a helyzet – magyarázott tovább Sokattud. – Ők példás családi életet élnek, jóban-rosszban összetartanak. Ha valaki a békésen pihenő libafalka mellett halad el, a gúnár rögtön riadót fúj, előrenyújtott nyakkal, sziszegve az ellenségre ront. Erre az ellenség megfutamodik, a gúnár pedig diadalkiáltással visszatér az övéihez.

Ezt a magatartást a házi liba még ősétől, a nyári lúdtól örökölte. A „diadalkiáltás” a család összetartozásának megpecsételője.

A nyári lúdnál a család roppant zárt kötelék. A kis pipék születésüktől kezdve élvezik

az odatartozás jogát, ha azonban idegen libát próbálunk becsempészni, az szegény ott őgyelegget naphosszat árván a falka közelében.

Teljesen idegent egyetlen esetben ajándékoz meg diadalkiáltásával, tehát a szeretet és barátság jelével a libafalka: amikor a fiatal gúnár „beleszeret” egy vadidegen lúdleányzóba. A vadonélő nyári lúdnál szigorú egynejség uralkodik, s a „házasságot” szabályos jegyesség előzi meg. Ha két fiatal lúd diadalkiáltással üdvözlí egymást, biztosak lehetünk afelől, hogy egy pár lesz belőlük. S mivel a nyári lúd akár 50 évig is élélhet, a boldog házasság szerencsés esetben 48 évig is eltarthat.

KISKÓPÉ

Havonta
3 díjat
! sorsolunk ki

Említs három, nálunk is ismert tyúkfajtát.

Melyik háziszárnyasunknak „szeplősek” a tojásai?

Februári megfejtés: *A medve is, ami a máján, mindig azt morogja. Ne igyál előre a medve bőrére. Ahol a medvét emlegetik, ott jelenik meg. A medve a szőrét cseréli, a szokását nem.*

Nyertesek: Csejdi Helga, Vármező; Hilbert Ervin, Szinérváralja; Fülöp Rúben, Alsósófalva; Török Kriszta, Nyárádremete.

Könyvmoly

Benedek Elek: A két bors ökröcske című könyvét ajánlom minden gyereknek. Jó lenne, ha elolvasnátok ti is, és megtudnátok, hogy van benne tanulságos mese és vicces mese is.

Palotás Enikő Mária, Szalárd

Az *égigérő paszuly* a kedvenc mesém, de nagy szeretettel olvasom a *Grimm testvérek* meséit is. Ajánlom nektek *Hamupipőke* édesanyjának tanácsát: „Légy mindig jó és jámbor, akkor mindig jóra fog fordulni a sorsod, és boldog lesz az életed”. **Péter Tímea, Felsőboldogfalva**

Én azért szeretem a *Nagyapó mesefája* című könyvet, mert sok tanulságos mese van benne, és sokat lehet belőle tanulni. **Ugron Emőke Márta, Zabola**

Józsa Boglárka, Kőkös

Nehéz lenne egy hangot, zenét, zajt ábrázolni, de a forrását annál könnyebb. Rajzold le azt, aminek a hangját a legjobban szereted.

Mászat Művész

Havonta 3 díjat sorsolunk ki!

Halász Csilla, Körösrév

Szőcs Beáta, Ozsdola

A februári pályázatra érkezett dísznótoros rajzok közül **Koszturc Andrea Júlia**, krasznahorváti (1); **Kelemen Hunor Attila**, mérsei (2) és **Kedves Bernadett**, csíkszentdomokosi (3) inasait rajzait jutalmazom.

1

2

3

Szólj, szám!

Havonta 3 díjat sorsolunk ki!

1. Mit jelent: **pulykaméreg, tyúkész, libabőr, ludas a do-logban, kakaskodik?**

2. **Utolsó este nem hízik meg a disznó.** Keressetek egy hasonló jelentésű közmondást a lóval.

3. Bencze István versét áprilisi ajándéku! küldjük. Játsszatok szavainkkal: a **csók** egyes számban **csó**, a kis **szalonka** anyukája **szalon**?

Kezdjük tán a jó szóval: tárgy esetben jót. Ámde többől tavat lesz, nem pedig len tót. Egyes számban kő a kő, többes számban kövek. Nőnek nők a többese, helytelen a növek.

Februári megfejtések: 1. Éppen ezt szeretem. Épen őrizd meg a könyvet. Pálcát tör föl-lötte. Kezében villan a tör. Kitárt karok fogadtak. Ezek a szőlőka-rók. Karról karra adják a babát. A kelő nap rád ragyog. Kellő idő-ben érkezz. A csíkos lovát ugrat-ja. Csíkos inget viselek. 2. toljon, tollal, szívjon, szívvel, osszon, osztállyal, olvasson, olvadjon, vaddal; 3. Aki sokba avatkozik, semminek sem tesz eleget. **Nyertesek:** Tőtös Benjámin, Szilágyzovány; a kolozsvári Já-nos Zsigmond Unitárius Kollégi-um II. A; a marosújvári Lucian Blaga Iskola III. B; a csernátóni 3-as Iskola III. osztálya.

Vágjátok ki, és ragasszatok nevetek mellé a gyűjtőlapra. És ezzel itt is a vége! A gyűjtőlapokat és az osztály névsorát küldjétek be szerkesztőségünkbe.

ÁPRILIS

RÓKA MARCI ÉS AZ ÁSÓLÚD

Élt egyszer, hol nem élt, és mentegette kínkeservesen az irháját a Duna-mentén egy róka: Róka Marci. Kicsin múltott, hogy nem került mégis valamely asszony nyakára prémsálnak. Kopók és vadászok elől menekültében addig futott, mígnem a Deltába érkezett.

Nem tudta, hova legyen a csodálkozástól. Madarak égen és földön, halak a vízben. Kánaán, nem egyéb!

– No, itt megélek valamiképpen! – mondta magában, és napokig tartó, szorgos munkával kotorékot ásott magának.

Azután kiült a lík szájába sütkérezni.

A hasa gordonkázott az éhségtől.

Akkor megpillantotta a lúdszerű madarat, mely alacsonyán kerengett fölötte. A feje és a nyaka zöldes-fekete volt, rozsdavörös csík a melle alatt, a szárnya tükre pedig ugyancsak zöldesen csillogott.

Szép volt. Hát még az a piros csőre, meg a rózsaszínű lába!

Róka Marci odakiáltott neki:

– Szállj le, szép szárnyas asszony!

– Miért szállnék? – kérdezte fentről a madár.

Róka Marci gondolkozott. Mivel is tudná a szándékát eltitkolni? Azt mondta hát:

– Mert szeretlek!

– Úgy szeretsz, hogy majd megeszel? – kérdezte kacéran a piroscsőrű, majd tisztos távolba leszállva illegetni kezdte magát.

Nézte Róka Marci, hogy a szeme majd kiesett, s a nyála csurrant el. A kacérság hajlandóság is, gondolta, és nyakló nélkül kezdett udvarolni, mondván:

– Nagy kín a távolság, amely elválaszt bennünket. Jer közelebb! – rimánkodott. – Nélküled bizonyos, hogy meghalok... Étlen halok.

– Ne halj meg. Szükségem van rád – mondta a szépséges szárnyas vendég. – Tetszik nekem a lakásod.

Gondba esett Róka Marci. Mit akar vajon a madár? Dicsérni kezdte a szállását:

– Ennél szebbet, se jobbat nem láttál. Vadonatúj, szellős, kettős kijáratú. Hajtásba kerülök? Emitt besirülök. Újból megszorulok? Amott kisuttyanok. No gyere, nézd meg belülről is. Bolha sincs benne.

– Bemegyek – mondta a madár –, ha egyezséget köthetünk.

– Mi legyen az? – kérdezte Róka Marci.

– Megígéred nekem, hogy nem magadba fogadsz, csak magad mellé.

– Úgy is jó lesz! – mondta lelkesen Marci, és magában azt gondolta: – Legyünk csak egy helyen. Majd megtalálom a módját, hogy a hasamba kerülj.

S nem csupán a hegyes ábrázata, füle-farka is csupa rókamósoly volt a boldogságtól.

Ám akkor fölreppent a madár, s odakiáltott:

– Menekülj! Rejtsz el! Vadászok jönnek!
Róka Marci beugrott a likba. A madár utánaszólt:

– Ne a likba! A nádasba! Kutják is jönnek!
– Hű, a teremburáját!

Róka Marci lúdmellet, püspökfalatot feledve ugrott ki a kotorékból, s tűnt el a nádasban. Ott meghúzta magát, várta, hogy elmúljék a veszedelem. Közben gondolkozott: miféle madár lehet az, amelyik még nálánál is figyelmesebb? Lám, messziről észrevette a vadászokat. A szimatjával a bajt maga is megneszelte volna, de rossz a széljárás. Szégyen bizony, hogy egy libaszerű szárnyas fehérnép mentette meg az életét. Jó lenne megenni, gondolta Róka Marci, de még jobb lenne a jó szemét hasznosítani.

– Hol vagy, te hegyesfűlű? – szólt le rá a magasból a madár. – Bátran előjöhetsz.

Még mindig gondba esetten sunnyogott viszsza Róka Marci a kotorékjához. A fekete-fehér szoknyás madár tisztes távolból újból megtelepedett, és azt mondta:

– Emitt besirülök? Amott kisuttyanak? Próbáltad volna meg, barátom! A vadászok a likadnak mind a két száját elállták. Azután két kopót küldtek hozzád látogatóba.

– Jaj! – borzadt el még jobban Róka Marci. Már ott látta magát rókamálként valamely vadászfeleség hátán. – Köszönöm, hogy figyelmeztettél. Te honnan tudod mindezeket? Miféle madár vagy te, hogy ilyenekkel foglalkozol?

– Lúd vagyok – mondta a madár –, de nem akármilyen.

– Azt látom – bámulta Marci a megmentőjét. – Közönséges libát eleget ettem. Te másminen vagy.

– Ásólúd – mondta a madár.

– Ugyancsak szerencsétlen, üldözött sorstársad.

S elmesélte, hogy természetesen szerint maga is lyukat kapar a földbe fészeknek, menedéknek is, ahol a tojásait kikelttesse, pipéit megvédje a ragadozóktól. De bizony a gyöngye, hártvás lábával gyatra kis mélyedéseket képes csak létrehozni. Cigányputrit egy palotá-

hoz képest, amilyen a rókalyuk is. Ilyenben lakott mostanáig, egy másik rókával együtt, míg el nem űzte őket onnan az árvíz.

– Pedig szépen megfértünk egymás mellett – sóhajtott az ásólúd. – Ő védelmezett engem görénytől, vadmacskától, vércseféléitől, én pedig... láthattad... Idejében figyelmeztettem őt, ha vadászveszedelem fenyegette.

Eltűnődött Róka Marci, majd azt mondta:

– Maradj itt velem.

– Ha meg tudod állni, hogy ne szeress olyan nagyon engem.

– Majd szeretek mást – mondta Róka Marci.

– Hát akkor fáradj beljebb, tekintsd meg az új lakásunkat.

Az ásólúd még várt egy keveset, hogy az utolsó csepp félelem is elhagyja.

– A házamat ne nézd halál torkának – biztatta Róka Marci. – Hanem inkább az élet menedékének.

– Így beszélj mindig! – birizgálta meg az orrát zöldtükros szárnyával az ásólúd. – És ne emlegesd a püspökfalatomat.

Róka Marci az önmegtartóztatást újból megígérte szentséges rókaesküvel. S élnek azóta is ketten, közös, föld alatti házikóban. A vándor, aki látja őket, csodára gondol, és azt mondja: az ilyen csodát el kéne szaporítani az emberek között is.

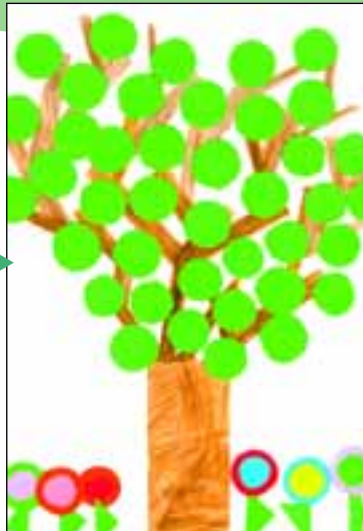

Itt a tavasz, itt van már,
Örül minden kismadár,
Örülnek a gyermekek,
Mászhatják a hegyeket.

Kiss Ildikó, Gógán

Puskás Tamás,
Szatmárnémeti

Mindenhonnan füst
emelkedik jelezvén,
hogy ilyen jó időben
mindenki a kertben
szorgoskodik. A leve-
gőben nagy izgás-moz-
gás hallszik, és a mé-
hecskék éhesen ke-
resnek fel minden pici
virágot. Előkerülnek
lassan a kicsi bogarak
is, és a természet el-
kezd újra varázslatos
munkáját.

Koszta Frida Jutka,
Tordatúr

Április hónapján
a tavaszt megértük,
az időjárás-vezetőtől
hóvirágot kértünk.
Örüljön hát mindenki,
hogy elmúlt a tél,
a fákon a rügy
új életre kél.

György Tündike,
Gyergyószentmiklós

Cseh Anett Krisztina, Körtvélyfája

Virágos kertek, nyílatok,
Szép bimbókat hozzatok!
Legyetek sárgák, mint a nap,
Legyetek kékek, mint az ég,
Legyetek szépek, mint az éj.

Kovács Krisztina, Margitta

Lukács Katalin, Zajzon

Bustya Roland, Marosvásárhely

Itt a tavasz, hű, de szép,
Virágokkal tele a rét.
Az égbolt is csuda kék,
Kismadárkák szerteszét.
A gólyák is itt vannak,
S a szántásban kutatnak.

Csiki Imola Boglárka,
Bodola

Sipos Virág,
Szilágyszeg

Április, április,
mi van a zsebedben?
Hó, eső, napsütés,
még mi jut eszedbe?
Villámlás, mennydörgés,
zivatar,
mit már gyermek
nem akar.
Április, pajkos kedvedet
tedd félre,
s küldj napsütést
a gyerekek kedvére!

Székely Tamás,
Balánbánya

Gavriluț Dóra, Rév

Itt a tavasz újra,
Eljött hozzánk újra.
Kinyíltak a virágok,
Virágot szednek a lányok.
A fák is rügyeznek már,
Az ibolya is kinyílt már.
A fiúk bókolnak,
A lányok pirulnak.
Itt a tavasz újra,
Eljött hozzánk újra.

Bíró Henrietta,
Nagyvárad

Pál Tímea,
Nagyvárad

A hóvirág is kibújt már,
A gólya is vadászni jár,
Fecske anyó fészket rak
A kicsi fiókáinak.

Bálint Dávid, Zilah

Itt a tavasz, szereted?
Lesz még tél, ne keseregj!
Csodás az egész világ,
Örülj velünk te is hát!

István Zsuzsanna, Zilah

Eresz alatt sürgés-forgás,
Kicsi fecske fészket rakja,
Sárral bőven betapasztja,
Hogy kicsinyeit megóvja.

Nagy Palika, Zilah

**Kocsis Erzsébet,
Zimándújfalu**

E lapszám meg-
jelenését támogatta
a **SZÜLŐFÖLD ALAP**
a határon túl élő
magyarok
megsegítéséért

Volt egyszer egy fekete kiskutya, Boj-
tos. Hosszú tél után örömmel sza-
ladgált a réten. Hamarosan elfáradt.

– Bár csak tudnék repülni! – kívánta.
Ekkor megbotlott egy fagyökrében,
és nagyot repült előre.

– Hurrá! Tudok re-
pülni! – de öröme nem
tartott sokáig, mert
hamar a földre zuhant.

Lukács Tímea, Margitta

Nyuszi, nyuszi,
Barna nyuszi,
Barna nyuszi dolga:
Hímes tojást tegyen
A kosarakba,
Mire megjön
A Húsvét napja.

Láng Laura, Csanálos

**Tolokán
Andrea,
Marosludas**

A gyerekek
kint labdáznak,
és boldogan
fogócskáznak.
Vidámak, és
jót nevetnek,
a tavasznak
mind örülnek.

Erdődi István, Zilah

Itt a tavasz, itt van már,
Megérkeztek a gólyák.
Meghozták a kisbabát,
Lerakták a sok tojást.

Mikola Norbert, Zilah

▲ **Fikó Dalma,
Gyimesközéplek**

Kinyílt a kék ibolya,
Jaj, de fényes Húsvét napja.
A fiúk a falut járják,
A lányokat locsolgatják.

Vitályos Ágnes, Gidófalva

Tolnai Máté, Szilágfőkeresztúr

**Kubinyi Regina Alexandra,
Szatmárnémeti**

Címlap: Láng Edina, Csanálos; Hátlap: SZABÓ ZELMIRA

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE fő-
szerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme:
400446 Cluj, Str. L. Rebreanu, Nr.58./28., C.P.137. Telefon/fax: 0264/418001. Megrendelhető a szerkesztőség
címén. E-mail: napsugar@clicknet.ro A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont
RO14RNCB2200000005690001 B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR – EDITURA SRL.
CUI: 210622 Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-7751 Ára 1,5 lej

Hurrá, Zártojás!

A játék leírását a 11. oldalon
olvashatod!

CÉL

RAJT

